

Energy Focus

březen 2018

Vážení klienti a obchodní partneři,

oblast energetiky prodělává neustálý vývoj i na poli soudní judikatury, podzákoných předpisů a praktického postupu státních orgánů. V našem aktuálním **Energy Focus** přinášíme shrnutí významných změn z judikatury i nám známých praktických problémů, které považujeme za významné od posledního vydání **Energy Focus** v září 2017.

Nejaktuálnější novinkou je rozhodnutí Soudního dvora EU, který rozhodl, že vnitrounijní smlouvy o vzájemné ochraně investic (tzv. BITs) jsou neslučitelné s právem EU. S tím souvisí i budoucnost tzv. „solárních arbitráží“. Proto zmiňujeme i závěry recentního rozhodčího nálezu mezinárodního arbitrážního řízení na ochranu investic vedeného proti České republice ve věci podpory obnovitelných zdrojů energie.

Uvádíme také novinky týkající se kontroly překompenzací, poté popisujeme aktuální judikaturu. První judikát se týká diskutované kauzy „elektroměry“, tj. zda lze solární elektrárnu považovat za zprovozněnou až instalací elektroměru.

Druhý se zabývá institutem odkladného účinku žalob proti zrušení licence. Nemohli jsme také nepominout výsledek „solární arbitráže“ a zprávy o rozhodnutí Vrchního soudu v trestní věci, týkající se opět solární elektrárny Zdeněk-sun.

Pokud obchodujete s komoditními deriváty, s povolenkami na emise skleníkových plynů nebo s jejich deriváty, měli byste být také připraveni na nástrahy, které s sebou od 3. ledna 2018 přinesla nová směrnice MiFID II. O té informujeme v našem **Banking & Finance Focus** z prosince 2017.

Zároveň jsme připojili i představení naší praxe v oblasti energetiky a životního prostředí, pokud byste se rozhodli využít našich poradenských zkušeností a komplexní nabídky právních služeb.

Příjemné a užitečné čtení Vám přeji

Jan Koval | Partner
Josef Hlavička | Partner

Soudní dvůr EU odmítl investiční arbitráže na základě intra-unijních dohod o ochraně investic

Soudní dvůr Evropské unie („SDEU“) dne 6. 3. 2018 rozhodl ve věci Achmea proti Slovensku (C-284/16), že rozhodčí doložky mezi investory a státy obsažené v dohodách o ochraně investic uzavřených mezi členskými státy EU (tzv. „intra-unijní BIT“) nejsou slučitelné s unijním právem.

Pozadí případu

V napjatě očekávaném rozsudku velký senát SDEU rozhodl o předběžné otázce podané německým Nejvyšším soudem v květnu 2016. Daný soud totiž projednává slovenský návrh na zrušení rozhodčího nálezu vydaného v roce 2012 ve prospěch společnosti Achmea v rámci mezinárodní investiční arbitráže.

Případ sahá až do roku 2004, kdy Slovensko otevřelo svůj trh zdravotního pojištění soukromým investorům. Společnost Achmea, která je součástí nizozemské pojišťovací skupiny, si poté na Slovensku založila dceřinou společnost, aby tam poskytovala soukromé zdravotní pojištění. V roce 2006 však Slovensko přijalo opatření, kterým

narušilo uskutečněnou liberalizaci trhu, zejména zakázalo rozdělování zisků dosažených z činností týkajících se zdravotního pojištění.

V roce 2008 proto společnost Achmea zahájila proti Slovensku investiční arbitráž na základě aplikovatelné nizozemsko-československé dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic z roku 1991 („BIT“).

Společnost Achmea uspěla se svým nárokem na náhradu škody a rozhodčím nálezem jí bylo přiznáno cca 22,1 milionu eur. Slovensko nicméně posléze podalo návrh na zrušení rozhodčího nálezu k příslušným německým soudům, jelikož místem rozhodčího řízení byl Frankfurt nad Mohanem. Od německých soudů se pak spor dostal v rámci předběžné otázky k SDEU.

Rozsudek SDEU a jeho odůvodnění

BIT stanoví, že spory mezi jednou smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany budou s konečnou platností

rozhodnuty v arbitráži u rozhodčího soudu za použití rozhodčích pravidel UNCITRAL (Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo). SDEU se přiklonil k postoji Slovenska, že BIT zavedla mechanismus pro řešení sporů mezi investory a státy, „který může vyloučit, že tyto spory, přestože by se mohly týkat výkladu nebo uplatňování unijního práva, budou řešeny způsobem zaručujícím plnou efektivitu [unijního] práva.“

SDEU založil své rozhodnutí na závěru, že dotčený rozhodčí tribunál může vykládat nebo dokonce uplatňovat unijní právo, zejména ustanovení týkající se svobody usazování a volného pohybu kapitálu. Přitom ale platí, že takový rozhodčí tribunál není oprávněn požádat SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se unijního práva.

S ohledem na shora uvedené SDEU uzavřel, že rozhodčí doložka obsažená v BIT ohrožuje autonomii unijního práva, protože musí být považována za vyloučenou ve smyslu článků 267 a 344 Smlouvy o fungování EU. Jinými slovy, že rozhodčí doložky obsažené v intra-unijních dohodách o ochraně investic nejsou slučitelné s unijním právem.

Pro úplnost je třeba zdůraznit, že SDEU rozlišil mezi obchodní a investiční arbitráží, aby se vyhnul uplatnění své předchozí judikatury ohledně možného, jakkoli omezeného soudního přezkumu rozhodčích nálezů v řízení o jejich zrušení či uznání a výkonu, a to včetně případných otázek týkajících se unijního práva (srov. rozsudky ve věcech Eco Swiss, C-126/97, a Mostaza Claro, C-168/05).

Důsledky rozhodnutí

Evropská komise a vlády řady členských států EU (včetně České republiky, Estonska, Řecka, Španělska, Itálie, Kypru,

Lotyšska, Maďarska, Polska či Rumunska) shodně podpořily slovenskou pozici. Naproti tomu Generální advokát, německý Nejvyšší soud a vlády některých dalších členských států EU (Německo, Francie, Nizozemsko, Rakousko nebo Finsko) tvrdily, že dotčené ustanovení BIT je platné, jakož i podobná ustanovení v dalších intra-unijních BIT.

Rozsudek bude mít nevyhnutelný dopad na téměř 200 platných intra-unijních BIT. V současné době na základě těchto dohod probíhá řada investičních arbitráží, rozhodnutí SDEU proto bude mít pravděpodobně dalekosáhlé důsledky. Rozhodnutí by mohlo mít vliv i na obchodní dohody uzavřené EU.

Důsledkem může být velmi obtížná vymahatelnost arbitrážních nálezů v rámci EU, a případně i mimo EU, i kdyby arbitrážní tribunál rozhodl ve prospěch žalobců. Výkon rozhodnutí by byl shledán jako v rozporu s právem EU, tj. jako nevykonatelný.

Konstantní názor Evropské komise přitom považuje rozhodčím tribunálem eventuálně přiznaný nárok na odškodnění zahraničním investorům za nepovolenou státní podporu ve smyslu Smlouvy o fungování Evropské unie. Takový rozhodčí nález by dle názoru Evropské komise bez jejího povolení neměl být v rámci EU vykonatelný, což Soudní dvůr EU, byť poněkud jinou argumentací, v zásadě podpořil.

Pro shrnutí, podle našich informací v současné době probíhají ve věci podpory obnovitelných zdrojů energie arbitrážní řízení ve věci žalobců (1) Antaris Solar, Michal Göde, (2) Voltaic Network (3) Photovoltaik Knopf Betriebs (4) I.C.W. Europe Investments, (5) WA Investments – Europa Nova, (6) Natland Investment Group N.V., Natland Group Limited, G.I.H.G. Limited, Radiance Energy Holding S.à.r.l.

Konečný rozhodčí nález mezinárodního arbitrážního řízení na ochranu investic vedeného proti České republice ve věci podpory obnovitelných zdrojů energie

Dne 11. 10. 2017 vydal mezinárodní rozhodčí tribunál svůj konečný rozhodčí nález ve věci žaloby německých investorů sdružených kolem společnosti JSW Solar (zwei) GmbH & Co. KG proti České republice, kde se zahraniční investoři domáhali náhrady za poškození své investice do fotovoltaických elektráren, způsobené změnou právních předpisů, zejména zavedením tzv. solární daně.

Rozhodčí tribunál rozhodl ve prospěch České republiky a vznesený nárok zamítl v celém rozsahu. Tribunál stanovil, že Česká republika změnou platné legislativy neporušila standardy mezinárodní ochrany zahraničních

investic vyplývajících z bilaterálních mezinárodních dohod o podpoře a vzájemné ochraně investic z roku 1990 uzavřené mezi Československem a Německem. Nebyly tedy poškozeny ani investice žalobců, a to včetně jejich údajně porušených legitimních očekávání spojených s původní právní regulací podpory obnovitelných zdrojů energie. Ačkoliv je rozhodčí nález platný a závazný pouze mezi stranami daného sporu (tzn. žalobci na straně jedné, a Českou republikou na straně druhé), lze odůvodnění rozhodnutí rozhodčího tribunálu v této věci považovat za důležitý odkaz i pro další zahraniční investory do oblasti obnovitelných zdrojů energie.

Nelze ale vyloučit, že názor jiných rozhodčích tribunálů v dalších probíhajících arbitrážních řízeních vedených proti České republice ve věci podpory obnovitelných zdrojů energie bude zcela opačný. Může to mimo jiné záviset rovněž na přesvědčivosti argumentace žalobců, podložené přípojným důkazním materiálem, kterou rozhodčí tribunál v tomto případě vyhodnotil jako nedostatečnou.

Kromě zamítnutí nároku žalobců po věcné stránce rozhodčí tribunál mimo jiné odmítl i procesní námitku uplatněnou

v arbitrážním řízení Evropskou komisí na zastavení řízení z důvodu přistoupení České republiky k Evropské unii. Rozhodčí tribunál stanovil, že bilaterální mezinárodní dohoda o podpoře a vzájemné ochraně investic uzavřená v minulosti mezi již nyní dvěma členskými státy zůstává v platnosti i nadále a ničeho na tom nemůže změnit ani platná evropská legislativa, se kterou dle názoru rozhodčího tribunálu není dohoda o ochraně investic v rozporu. Soudní dvůr EU však na tuto otázku má zcela odlišný pohled, jak popisujeme výše.

Kontrola překompencací pro OZE

Jak jsme psali v našem dřívějším [Energy Focus](#), na základě „notifikačního“ rozhodnutí Evropské komise o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie uvedených do provozu v období od 1. 1. 2006 a 31. 12. 2012 je Česká republika povinna přijmout revizní mechanismus kontroly překompencací.¹

Ten byl ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu („MPO“) promítnut do dokumentu „Závazky na zavedení mechanismu kontroly přiměřenosti podpory elektřiny z podporovaných zdrojů energie“ a vláda jej schválila usnesením č. 613 ze dne 4. září 2017. Objevují se však indikace, že se MPO od materiálu v dílčích ohledech odchýlí. Dle tohoto dokumentu bude kontrolní mechanismus pro zařízení uvedená do provozu v období 2006–2008 proveden do konce února 2019.

Podle nám dostupných informací již MPO zahájilo dotazníkové kontroly, zda k překompencacím nedochází, a to již bez příslušné novely zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie. Nebyla ani přijata příslušná prováděcí vyhláška k tomuto zákonu, která by mj. blíže zakotvila metodiku, parametry provádění kontrol překompencace podpory, včetně konkretizace dat a položek vstupujících do uvedené kontroly a vyhodnocení monitoringu z těchto kontrol.

V rámci kontrol by MPO mělo posoudit hodnotu vnitřního výnosového procenta (IRR). Dle materiálu MPO by IRR u palivových zdrojů (bioplynových a biomasových elektráren) nemělo překročit 10,6% a u nepalivových zdrojů

(solárních, větrných a vodních elektráren) 8,4%. Dle výše zmíněného „notifikačního“ rozhodnutí Evropské komise by IRR u vodních a větrných elektráren nemělo překročit 7%, u solárních elektráren 8,4%, u bioplynových elektráren 10,6% a u biomasových elektráren 9,5%.

Není zřejmé, na jakém právním základě MPO uvedené dotazníky zasílá, a zda je schopno adresáty donutit k jejich vyplnění, např. na základě § 15a energetického zákona. Ten totiž stanoví povinnost poskytnout ministerstvu na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jejich působnosti podle energetického zákona. Podle nám známého textu se však spíše může jednat o neformální žádost.

Doporučujeme proto provést interní kalkulaci hodnoty IRR pro jednotlivé výrobní OZE dotčené povinností kontroly překompencací. Prozatím lze předběžně předpokládat, že metodika by se mohla blížit nebo i odpovídat výpočtu uvedenému v ministerstvem rozeslaných výkazech, resp. vládou schválenému dokumentu. Pro další postup je nutné zvážit také pravidla kumulace s jinými podporami (i investičními), resp. s podporami malého rozsahu (de *minimis*), který je zatím v materiálu MPO pojat poněkud svébytným způsobem.

Pokud by hrozilo riziko překročení stanovené hodnoty IRR, rádi s Vámi budeme konzultovat další postup, včetně povinnosti, v jakém rozsahu jste povinni poskytovat v tomto konkrétním případě informace na výzvu MPO.

Kauza „elektroměry“ pokračuje dále, nejistota však přetrvává

Na konci roku 2016 Městský soud v Praze („MSP“) přelomově rozhodl o žalobě společnosti SOLAR ČERNILOV s.r.o. („Výrobce“) proti rozhodnutí Ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce - žalovaný, když přisvědčil

právnímu názoru žalovaného, že nárok na provozní podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vzniká až okamžikem instalace měřícího zařízení – elektroměru ve výrobní elektřiny.²

¹ SA.40171 (2015/NN) – Czech Republic Promotion of electricity production from renewable energy sources, C(2016) 7827 final ze dne 28. 11. 2016.

² Rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 11 Af 57/2015 ze dne 30. listopadu 2016.

Rozhodnutí MSP napadl Výrobce kasační stížností.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

Na základě kasační stížnosti Výrobce Nejvyšší správní soud („**NSS**“) počátkem tohoto roku napadený rozsudek zrušil a věc vrátil zpět MSP k dalšímu řízení.³

NSS vytkl MSP, že:

- se nevypořádal se všemi žalobními body Výrobce;
- se náležitě nezabýval argumentací Výrobce ve správní žalobě;
- opomenul důkazní návrhy Výrobce.

NSS proto dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí MSP je natolik vadné, že nelze provést jeho věcný přezkum a uložil MSP, aby se v dalším řízení vypořádal se všemi námitkami Výrobce a vyjádřil se k jeho důkazním návrhům.

Dopady rozhodnutí NSS

Kauza tak pokračuje dále, nejistota však přetrvává. Lze jen těžko odhadnout, jak MSP v řízení rozhodne, když se NSS (bohužel) k věcné stránce případu nevyjádřil.

Lze tak i nadále doporučit v případě akvizic či refinancování solárních elektráren spíše konzervativnější přístup k ověřování data uvedení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů do provozu – tj. doložením protokolu z instalace elektroměru, pokud je takový dokument k dispozici či jej lze získat od provozovatele distribuční soustavy, nebo např. svědectvou výpovědí osob přítomných instalaci elektroměru na konkrétní elektrárně.

Nelze totiž zcela vyloučit, že MSP i v dalším řízení věcně setrvá na původním výkladu, co je rozhodné datum uvedení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do provozu. Tj. v daném případě jde o potvrzení názoru zastávaného Státní energetickou inspekcí, že elektrárna je uvedena do provozu až k datu instalace elektroměru na elektrárně, neboť legální dodávka elektřiny do sítě by měla být zároveň i měřitelná.

Pokud by MSP opravil procesní nedostatky svého rozhodnutí, ale z věcného hlediska rozhodl stejně, byl by Výrobce nucen opětovně brojit kasační stížností u NSS.

Zrušení licence na výrobu elektřiny nemusí vést k automatickému ukončení výroby elektřiny v solární elektrárně a jejímu odstavení z provozu

V srpnu loňského roku Ústavní soud přiznal odkladný účinek ústavní stížnosti společnosti Zdeněk - Sun s.r.o. („**Výrobce**“), a tím odložil vykonatelnost rozsudku Krajského soudu v Brně zrušujícího rozhodnutí Energetického regulačního úřadu („**ERÚ**“) o udělení licence na výrobu elektřiny Výrobci.⁴ Výrobce tak může i nadále legálně vyrábět elektřinu ve své solární elektrárně a čerpat provozní podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.

Skutkový stav

Na základě správní žaloby nejvyššího státního zástupce zrušil Krajský soud v Brně rozhodnutí ERÚ o udělení licence na výrobu elektřiny Výrobci. Následně NSS zamítl kasační stížnost Výrobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně.

Výrobce napadl rozhodnutí Krajského soudu v Brně a NSS ústavní stížností a zároveň požádal o odklad vykonatelnosti výroku rozsudku Krajského soudu v Brně o zrušení rozhodnutí ERÚ o udělení licence na výrobu elektřiny.

Ústavní soud následně přiznal odkladný účinek ústavní stížnosti Výrobce.

Náhled Ústavního soudu na faktické důsledky zrušení licence na výrobu elektřiny

Ústavní soud přisvědčil argumentaci Výrobce podpořené znaleckým posudkem, že zrušení licence na výrobu elektřiny by pro něj mohlo být likvidační, když:

- výroba elektřiny v solární elektrárně je jeho hlavním zdrojem příjmů;
- výstavba solární elektrárny byla financována úvěrem, který je splácen ze zisku generovaného výrobou elektřiny;
- odstavení solární elektrárny z provozu by mohlo vést k degradaci a případnému zničení jejích částí (tj. panely, střídače, zabezpečení, rozvody).

³ *Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 333/2016 ze dne 18. ledna 2018.*

⁴ *Usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2082/17 ze dne 15. srpna 2017.*

Pokud by tedy došlo k odstavení solární elektrárny z provozu, pak by mohl Výrobce utrpět závažnou a jen těžko odstranitelnou újmu.

Navíc podle názoru Ústavního soudu nelze očekávat, že by okamžitý výkon napadeného rozsudku vedl k poklesu ceny elektřiny koncovým zákazníkům o částku, která by Výrobci přestala být vyplácena. Nepatrně vyšší cena elektřiny pro jednotlivé odběratele je v porovnání s hrozící ekonomickou likvidací Výrobce podstatně méně závažná.

Dopady rozhodnutí

Pokud by Ústavní soud odkladný účinek ústavní stížnosti nepřiznal, pak by Výrobce zřejmě přišel o jediný zdroj příjmu, nemohl by legálně provozovat solární elektrárnu, hrozilo by mu, že banka okamžitě zesplatní úvěr a přistoupí ke zpeněžení zajištění, jehož hodnota by mohla znatelně poklesnout (např. technologie), resp. být i nulová (např. zastavené pohledávky). Výrobce by se tak mohl ocitnout v úpadku.

V důsledku rozhodnutí Ústavního soudu byl tento scénář prozatím odvrácen a Výrobce tak může po dobu řízení před Ústavním soudem, resp. do doby zrušení rozhodnutí o přiznání odkladného účinku i nadále legálně provozovat solární elektrárnu v souladu s udělenou licencí, vyrábět elektřinu a čerpat provozní podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Jeho ekonomická činnost tak zůstává zachována a solární elektrárnu není nutné odstavit. Další vývoj této kauzy bude závislý na rozhodnutí Ústavního soudu o ústavní stížnosti.

Obecně k odkladným účinkům

Nutno dodat, že v daném případě již i NSS přiznal odkladný účinek kasační stížnosti společnosti Výrobce. Ústavní soud

tak v zásadě postupoval obdobně jako NSS. Rozsudek Krajského soudu v Brně byl vydán 20. 5. 2016. Díky podání kasační stížnosti a ústavní stížnosti se tak až do dneška podařilo Výrobci odvracet negativní důsledky odebrání licence.

Přiznání odkladného účinku může být v mnoha případech klíčové pro dotčené osoby, stejně klíčové jako samo rozhodnutí ve věci. To platí nejen pro oblast energetiky, ale i pro stavební věci řešené správními soudy a další řízení v oblasti veřejné správy. Pro tyto účely jsme v HAVEL & PARTNERS shromáždili a analyzovali rozhodovací praxi soudů o přiznání odkladných účinků.

Dle našeho názoru by obecně měl být přiznáván odkladný účinek žalob (bývalých) držitelů licence v případech, kde orgány státní správy odebírají licence. Řízení před správními soudy totiž může probíhat i několik let. Judikatura totiž posuzuje tři skutečnosti:

- zda výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce (žadatele o odkladný účinek žaloby) znamenaly újmu,
- tato újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a
- přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je vždy zásadní, jak důkladně žalobce, např. i výrobce z obnovitelného zdroje, svou žádost o odkladný účinek odůvodní a nejlépe i podloží konkrétními náklady, resp. škodou, která by mu vznikla jeho nepřiznáním. Pokud žalobce vše podloží, zejména v případech odebrání licencí mají návrhy na přiznání odkladného účinku žalobám velkou šanci na úspěch.

Čtvrtá fáze obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů

Evropská unie připravuje změny pravidel systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, které by měly platit pro jejich 4. fázi, tedy pro období

2021–2030. Cílem by mělo být další snižování emisí. Situaci s emisními povolenkami budeme nadále sledovat a o dalším vývoji informovat.

Vrchní soud v Olomouci rozhodl o zproštění obžaloby bývalé předsedkyně ERÚ

Vrchní soud v Olomouci ve středu 17. 1. 2017 vynesl rozsudek, kterým zprostil obžaloby bývalou předsedkyni Energetického regulačního úřadu (ERÚ) Ing. Alenu Vitáskovou v trestním řízení vedeném ve věci neoprávněně udělených licencí dvěma fotovoltaickým elektrárnám.

Rok 2010 byl pro fotovoltaický průmysl v České republice zlomovým. Tehdy přijatá právní regulace značně zatížila ty, kdo chtěli vstoupit na trh či rozšířit své podnikání, když pro rok 2011 umožňovala výrazně snížit výkupní cenu elektřiny vyrobené z fotovoltaických zdrojů. Podnikatelé, kteří chtěli

dosáhnout na vyšší výkupní cenu a uvést tak svou elektrárnu do provozu ještě v roce 2010, museli získat licenci na výrobu elektřiny do 31. 12. 2010.

V srpnu 2011, tedy již poté, co byly výše uvedené licence neoprávněně uděleny, nastoupila na pozici předsedkyně ERÚ Ing. Alena Vításková.

Navzdory tvrzeným nedostatkům a pochybením pracovníků ERÚ při udělení licencí elektrárnám Saša-Sun a Zdeněk-Sun však došlo z rozhodnutí ředitelky odboru licencí ERÚ Ing. Michaely Schneidrové k zastavení řízení o obnově řízení o udělení předmětných licencí. Přitom Ing. Alena Vításková měla dle prvostupňového rozsudku Krajského soudu v Brně rozhodnutí o zastavení řízení Ing. Michaely Schneidrové schválit, ač dle soudu věděla, že Schneidrová je osobně v bližším kontaktu s představiteli obou elektráren a jí připravené rozhodnutí o zastavení řízení, jímž by mohly Saša-Sun a Zdeněk-Sun přijít o licenci, odporuje podkladům zjištěným pracovníky ERÚ.

V důsledku výše uvedeného pak Krajský soud v Brně dne 22. 2. 2016 odsoudil Ing. Alenu Vításkovou pro zvlášť závažný zločin účastenství ve formě pomoci k odnětí svobody v délce osmi roků a šesti měsíců. Spolu s ní potrestal dalších sedm osob, potrestána byla i Ing. Michaela Schneidrová, za zneužití pravomoci veřejného činitele (právě k tomu jí měla dle soudu pomoci Ing. Vításková).

Vrchní soud v Olomouci se jako odvolací soud dostal k přezkumu rozhodnutí Krajského soudu v Brně počátkem letošního roku. Písemné vyhotovení rozsudku prozatím nemáme k dispozici. Dle zpráv o jeho ústním vyhlášení

ovšem soud ve svém rozhodnutí z 17. 1. 2018 konstatoval, že se skutek, pro nějž byla Ing. Vításková stíhána, nestal. K tomu mu údajně dopomohla zejména výpověď Ing. Michaely Schneidrové, jenž podle ČTK vzala vinu na sebe, když uvedla: „Nikdy mi žádný souhlas či doporučení k vydání mého stanoviska [Vításková] nedala.“

„U Vításkové je dáno maximálně možné a důvodné podezření o tom, že se trestné činnosti účastnila a vytvořila jakousi podporu Schneidrové pro její nezákonné rozhodnutí, nicméně takový závěr bez pochyb učinit nejde,“ doplnil dle ČTK rozhodnutí soudu soudce Pavel Göth.

U ostatních obviněných soud odsuzující verdikty potvrdil a pouze moderoval udělené tresty. Strany trestního řízení nyní mají možnost podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky.

Nutno dodat, že pozice předsedkyně v té době zřejmě nebyla tak zcela záviděníhodná. Ing. Vításkové reálně hrozilo 8,5 roků odnětí svobody ve věznici s ostrahou nikoliv za to, že by udělila nezákonně licenci, ale za to, že možná (dle tvrzení OČTŘ) věděla o tom, že její podřízená nezákonně zastavila jednání o obnově správního řízení o udělení licence. Důkazy o ovlivnění rozhodnutí přitom zřejmě neexistovaly. Kontroly do úřadu chodily nejlépe za doprovodu zásahové jednotky, podle zpráv se jí z dálnice pokusilo vytlačit auto a den poté, co policisté přestali její dům hlídat, někdo odmontoval sedm z osmi nosičů výtahu pro auta v domě, kde bydlela, a který nikdo jiný nepoužíval.

Autoři:

Jan Koval | Partner
Josef Hlavička | Partner
Jiří Buryan | Vedoucí advokát
Robert Porubský | Advokát
Ivo Skolil | Advokátní koncipient

Nejúspěšnější kancelář v ČR a na Slovensku dle počtu nominací a titulů dosavadních ročníků soutěže

Klienty nejlépe hodnocená právnícká firma v České republice (2010, 2013, 2015)

Právnícká firma roku v České republice (2011–2012, 2014–2017)

Nejllepší právnícká firma pro fúze a akvizice v ČR a na Slovensku (2016)

1. místo v celkovém počtu realizovaných fúzí a akvizic v České republice

Služby v oblasti energetiky a životního prostředí

Oblast energetiky a životního prostředí je jednou z nejrychleji rostoucích specializací naší advokátní kanceláře. Poskytujeme komplexní právní poradenství zohledňující specifika podnikání v energetice, zejména právní regulaci. Využíváme znalostí a zkušeností i z oblastí akvizic, veřejného sektoru včetně veřejných zakázek a veřejné podpory, hospodářské soutěže, projektového financování či navrhování a vyjednávání obchodních smluv. Poskytujeme také poradenství ve všech oblastech stavebního práva a práva životního prostředí podle českého práva i práva Evropské unie.

Velká energetika

- akvizice energetických zdrojů, existujících energetických společností či infrastruktury a akviziční financování
- dodávky investičních celků
- stavební právo – výstavba energetických zdrojů či sítí
- řešení sporů a zastupování ve správních řízeních
- veřejné zakázky, právo veřejných podpor a hospodářské soutěže
- evropská regulace oblasti energetiky a její dopady do českého prostředí
- dodávky paliv a energií, případné spory při jejich zajištění
- energetická regulace, řízení před Energetickým regulačním úřadem a Státní energetickou inspekcí
- legislativa a její dopady na činnost klientů
- spolupráce s interními právními odděleními klientů v oblastech, jež jsou nad rámec jejich každodenní činnosti

Malá energetika a obnovitelné zdroje energie

- poradenství pro menší producenty
- podporované zdroje energie – solární elektrárny, větrné elektrárny, vodní elektrárny, bioplynové stanice, zařízení na spalování biomasy, zdroje využívající geotermální energii, kombinovaná výroba elektřiny a tepla aj.
- akvizice společností
- specifické právní prověrky
- energetická regulace, řízení před Energetickým regulačním úřadem a Státní energetickou inspekcí
- komplexní podpora ve smluvních i regulatorních otázkách

Služby pro firmy působící v energetickém sektoru

- dodávky paliv a energií
- dodávky energetických zařízení
- řešení sporů a regulatorních aspektů (energetická úspornost, možnosti zajištění podporované výroby tepla aj.)

Vodárenství

- právní poradenství vlastníkům i provozovatelům vodovodů, kanalizací a jiných vodních děl
- výstavba, včetně přípravy smluvní dokumentace dle mezinárodních standardů FIDIC
- příprava a organizace výběrových, zadávacích a koncesních řízení
- poradenství vlastníkům při změně modelů provozování vodovodů a kanalizací
- komplexní smluvní poradenství (smlouvy o provozování, dohody vlastníků provozně souvisejících vodovodů a kanalizací aj.)
- zastupování v soudních, rozhodčích a správních řízeních týkajících se vlastnictví, výstavby a provozování vodovodů, kanalizací a jiných vodních děl

Životní prostředí

- právní poradenství v otázce stále přísnějších regulací a norem jak na národní, tak evropské i mezinárodní úrovni
- nakládání s odpady – sběr, výkup, využívání, odstranění a přeshraniční přeprava nebezpečných odpadů, zpětný odběr některých výrobků, zejména elektrozařízení, nakládání s obaly aj.
- poradenství při nakládání s vodami
- stacionární zdroje znečišťování ovzduší – oblast zásahů do přírody a krajiny
- posuzování vlivů na životní prostředí (EIA)
- získávání integrovaného povolení (IPPC), rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a souhlasů k provozu průmyslových zařízení
- odpovědnost za ekologické škody
- hospodaření v lesích
- ochrana zemědělského půdního fondu
- nakládání s chemickými látkami, hnojivy a biocidními přípravky
- prevence závažných havárií
- nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty
- poradenství v souvislosti s dobýváním nerostů

HAVEL & PARTNERS

ÚSPĚCH SPOJUJE

Náš tým

200 právníků | 400 spolupracovníků

Naši klienti

1 000 klientů | 70 největších světových společností z Fortune 500
50 společností z Czech Top 100 | 7 společností z Czech Top 10

Mezinárodní dosah

Právní poradenství
ve více než **80** zemích světa
ve **12** světových jazycích
až **70%** případů zahrnuje mezinárodní prvek

www.havelpartners.cz

PRAHA

Florentinum, recepce A
Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1
Česká republika
Tel.: +420 255 000 111

BRNO

Titanium Business Complex
Nové sady 996/25
602 00 Brno
Česká republika
Tel.: +420 545 423 420

OSTRAVA

Poděbradova 2738/16
702 00 Ostrava
Česká republika
Tel.: +420 596 110 300

BRATISLAVA

Centrum Zuckermandel
Žižkova 7803/9
811 02 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 232 113 900